

RE-, noms formats amb *Re-* intensiu

α) *El Rebalso*, te. Fondó de les Neus (xxxvi, 85.22) (cf. *DECat* I, 703a20; i *DCEC/DECH*, s. v. *balsa*).

β) *El Recingle*, raconada en la muntanyosa clotada⁵ de L'Atzúbia (xxxiii, 113.12).

γ) *El Reclòt*, estret del ~, en el Barranc Pregó de Bellestar (Tinença) (xxvii, 103.28). I pda. *El Reclot*, te. de Biar (xxxvi, 1.24).

δ) *El Reconco*, sengles raconades en els termes d'I-10 bi i Biar (xxxv, 170.11; xxxvi, 7.22); i desmossarabitzat: *El Reconc*, a Ador (xxxvii, 182.22).

ε) Font de *Recuit*, vora Berga, a 1h50, a mà dr. del camí de Borredà (CATorras, *Berg.*, 40) (potser d'aigua molt escalfada, en un racó solet).

ζ) *Mas d'en Recurt*, al peu N. del poble de Torde-res (xxvii, 3.5).

η) Es Cap de *Redoble*, a la costa menorquina, on «revolta» cap a Na Codolar (penya de Fornells, XLIV, 35.6; Masc. 3E9).

θ) *Refoia*, clotada te. La Figuera de Falset (xiii, 75.8). I moltes més en el P. Val., que hem indicat a l'art. *Foia*.

ι) *El Reganxo*, pda. de camps, en el te. de Llesp (xiii, 194); comparació d'un prat angulós amb la forma d'un gaiato de pastor (*DECat* IV, 345a). *El Reganxat*, paratge en el curs del riu Ebre entre l'aiguabarreig amb el Segre i la partió amb el terme de Faió, on el riu s'estreny i l'aigua corre vivament (oït *lo řegançát*, Casac. 1927, als barquers que el duïen des de Me-³⁰quinensa).

κ) *La Relama*, pda. de L'Alcúdia de Carlet (xxxi, 74.25), vora el Xúquer; de l'iberisme *lama* 'llot', conservat en castellà (*DECH*).

λ) *Can Rellança*, te. Sta. Llogaia, prop del Fluvià³⁵ (XLIV, 160).

μ) *Renovell*, cognom a Aiolo de Malferit, 1934 (A. Ce. Cu. Val. VIII, 182).

ν) *Replans*, mas antic («a řapláns»), en els vessants de la serra de Rocacorba (entre Canet d'Adri, St. M.⁴⁰ de Llémene i Llorà (XLIV, 109, 113). 2) id. i Coll de *Replans*, en el Montnegre, te. Olzinelles, anant d'Olzinelles cap a St. Martí de Montnegre (1989). Var. *Can Riplà* a Eivissa, te. St. Llorenç de Balàfia ('506 × '048, 1964).

ξ) *La Replana*, tota l'extensió de «monte» en el te. del Camp de Mirra (xxxvi, 27.13), i estenen-se fins al de Beneixama (xxxvi, 13.23).

ο) *Cal Repunta*, te. Riner (XLVI, 103.32, 110.20, '15 × '54).

π) *Respòli*, pda. i borda munt., te. Esterri de Cardós. Potser havent estat donada en dot o *espoli* (SPONSALICIUM) a un home per una viuda que es tornà a casar (1934, Ll. 18, p. 9).

ρ) *Retorn: la colomina del řetúrñ*, no lluny de Per-pinyà; com que és cap a «La Garriga» (NE. del terme), potser pren nom d'una giragonsa de la Tet o d'un camí.

σ) *El Retruc*, nom d'un camp, te. Vilamarí (XLV, 11), hauria estat cedit en compensació?⁶⁰

τ) *Revirat*, nom de casa en el Flamicell (te. Espui: xxxvii, 147.18).

υ) *El Revolt de la Paella*, en la carretera que puja a la carena de Collserola per Vista-rica (ho recordo ja de c. 1912, Ll. j, 17). *Revuelto(s)*, que, amb aquest sentit, deu ser també usual entre els pastors valencians i xurros; nom de sengles corrals a Torrent i a Bolulla (xxx, 139.13; xxiv, 137.89).

RE-, RI-, RU-

Noms fluvials compostos on el mot *Riu* (II. RIVUS) apareix en una forma abreujada o un poc alterada com *Ri-*, *Re-* o *Ru-* (sobre *Reard*, V. *Rard*).

α) No és clar que sigui d'aquest grup un nom de la comarca del Matarranya, *Rabugada*, nom que «la rambla del riu Bergantes» pren en el terme d'Aiguaviva, segons la monografia de noms d'aquest terme mun. p. p. B. *Soc. Onom. Bna.* IX, n. 41, set. 1990, p. 6. De tota manera no sembla possible que vingui del cast. i val. *rabo* 'cua', per raó morfològica, ni de *rambla*. Doncs, tanmateix deu venir de *Re-* = *Riu*, en combinació amb algun derivat de *buc* 'cavitat interna d'objectes'. RIVU BUCATU 'rierol que s'ha enfondit'; pel fet d'haver-se convertit en *rambla*, se li haurà donat gènere femení i per això mateix se li haurà canviat *Re-* en *Ra-*; ajudant-hi el vocalisme arabitzant dels moriscos.

β) RECLAR, riuet afl. esq. de la riera de Sils, sub-afl., doncs, de la Tordera, per la riera de Sta. Coloma. Oït *al řaklá*, a Caulès —llog. agre. a Vidreres— que és cap on baixa aquest riu, provinent del peu de Caulès, després de passar sota Santa Seglina (S. Seculina, a. 1973). Altres no li saben altre nom que *La Riera* o «R. de Sta. Secul.»; però fa alguns anys li han posat el nom (en el pontarró per on la carretera de Girona el travessa), escrit sense la *-r*. Cerverí de Girona, fet senyor de Santa Seglina, descrivint-hi l'acció de la *Faula del Rossinyol*, sense dir-li-ho com nom propi, mostra el per què del nom: «e-l pus caut mes d'estiu, dexendent prés d'un *riu*, / denant Senta Seglina» [v. 12, on en nota en dono més notícies] «- - Ab tant gardet e viu lo clar riu, e-l jardí, / lo vert prat - -» (v. 357).

MENCIÓ ANT. 1048: «in Tordera et in Rivo Claro» (*Li. Fe. Ma.* I, 451.2f.); 1016: l'alou de *Spanedat* [situat entre Llagostera, Solius, Vall d'Aro i Fenals], abans, quan el comte Sunyer en el S. x, el donà al mon.⁵⁰ de St. Felu de Guixols afrontava per l'O. amb el te. de *Rioclario* vel de Calidas [d'on *Caulès*, límit del te. de Caldes] pel N. amb Romanyà etc. (*MarcaH.*, col. 997.24). I d'aquí el cognom gironí *Reglà*.

PARÒNIM. Puig de *Riclar*, doc. de 1377, en te. de St. Hilari Sacalm (CCandí, *Sant Hilari Sacalm*, pp. 92, 157).

Redoliva, V. *Soliveta*, s. v. *Oliva*

γ) REGOMBERT, veg. art. especial.

δ) REIXEC, en el Gironès, afl. esq. de la Riera de